

Semih Ardıç yazdı

Bu tank çok su götürür

04

Abdullah Bozkurt yazdı

AKP'nin Avrupa Konseyi'ndeki yalanı ortaya çıktı

06

27 ŞUBAT 2017 PAZARTESİ

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 115

WWW.TR724.COM — @TR724COM

Vesayetle mücadele ediyormuşum gibi çek panpa!

"İtinayla muhtıra yazılır. Hem çok kullanışlıdır, maksat gerçekleşir hem de yan etkisi yoktur." Hürriyet Gazetesinin 'Karargâh rahatsız' (25 Şubat 2017) manşetinin altına bu reklam cümleleri yazılsa yeridir. Sadece haberin başlığını ve Erdoğan gazetecilerinin tepkisini okursanız 12 Mart muhtırası verildi zannedebilirsiniz. Oysa yedi maddenin tamamı muhalefetin Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'a yönelik eleştirilerine cevap. Yalnızca iki tanesi yakın zamanda gündeme gelen konular...

'Karargâh Rahatsız' manşetine gelmeden, AKP'nin yine bu vesayet oyununa sarılacağıнын işaretini iki gün önce Star Gazetesi vermişti. AKP'lilerin şuuraltındaki bütün öcülerin fotoğrafını kolajlayıp 'vesayet pusuda' diye manşet attılar.

Sefer Can'ın yorumu 2 ve 3'te

Kemal Ay yazdı

Hangi 'Terörle Mücadele'

Abdullah Salih Güven yazdı

Diyanet TV'deki programların amacı ne?

Veysel Ayhan yazdı

Bir yardım hikayesi

11

14

16

Vesayetle mücadele ediyormuşum gibi çek panpa!

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com

“İtinayla muhtıra yazılır. Hem çok kullanışlıdır, maksat gerçekleşir hem de yan etkisi yoktur.”

Hürriyet Gazetesinin ‘Karargâh rahatsız’ (25 Şubat 2017) manşetinin altına bu reklam cümleleri yazılsa yeridir. Sadece haberin başlığını ve Erdoğan gazetecilerinin tepkisini okursanız 12 Mart muhtırası verildi zannedebilirsiniz. Oysa yedi maddenin tamamı muhalefetin Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar’a yönelik eleştirilerine cevap. Yalnızca iki tanesi yakın zamanda gündeme gelen konular. Biri, AKP Genel Başkan Yardımcısı Şaban Dişli’nin 15 Temmuz’dan tutuklu kardeşi Mehmet Dişli’yle ortak arsa iddiası. Karargah zaten yazılı açıklamayla bu iddiayı yalanlamıştı. Geriye Türk Silahlı Kuvvetleri’nde başörtüsünü serbest bırakma kararı kalıyor. O konuda da çok özenli bir dille “Bize sorulmadan yapıldı” deniliyor.

Haber aslında ‘karargah savunmada’ başlığı ile verilecek kıvamda. ‘Rahatsız’ ibaresinin yanına Mustafa Balbay’ın ‘genç subaylar tedirgin’ manşeti iliştilerince kullanışlı hale geliyor.

SAKINCALI PİYADE ARINÇ’LAR BİLE ÇAĞIRILDI!

Genelkurmay Başkanı, bütün yetkileri alınmış, hiçbir birlikle emir komuta ilişkisi kalmamış durumda. Avrupa’daki krallar gibi sembolik ve ritüel bir figürden öte anlamı yok. Bir de kum torbası olarak faydalı olabilir. Bugünlerde amaçlanan da o galiba. Referandumla ilgili sıkıntı baş gösterdiği tezleri havada uçuşurken, Bülent Arınç gibi sakıncalı piyadeler bile silah altına çağırılırken Hürriyet’in manşeti imdada yetişti.

Aslında Doğan Grubu’nun da Akar’dan farkı yok. Holdingin Ankara temsilcisi aylardır tutuklu, üst düzey bürokratları tutuksuz yargılanıyor. Soruşturmanın Aydın Doğan’a ulaşması bir işare-

Haber aslında ‘karargah savunmada’ başlığı ile verilecek kıvamda. ‘Rahatsız’ ibaresinin yanına Mustafa Balbay’ın ‘genç subaylar tedirgin’ manşeti iliştilerince kullanışlı hale geliyor.

te bakıyor. Polis canı sıkıldıkça holdinge baskına gidiyor. Bu durumdaki Hürriyet vesayetçilik yapıyormuş! Yerseniz... Yandaşlar öyle diyor.

Ne zaman sandık belirse ufukta, seçmen listelerinin açıklanması kadar rutine binen gelişmeler yaşanıyor. Muhakkak çakma bir vesayet çıkışı oluyor ve Doğan Grubu ile kavga fotoğrafı çektiliyor. Kavga bitince bir açılış ya da benzeri jestle zarar telafi ediliyor.

Bir dönem Yeşilçam'da birbirinin kopyası melodramlar çekilirdi. Tekrarlara ve benzeşmelere rağmen iş yapardı. Siyasetin melodramı da bu çakma vesayet mücadelesi oldu. 27 Nisan e-muhtırası bugünküne ne kadar benziyordu. Muhtıranın konusu, Şanlıurfa'da Kutlu Doğum etkinliğinde ilahi okuyan kızlardı. Bugünkü kadar zayıf bir metindi. Sonra ne oldu? AKP rekor oyla tek başına iktidara geldi. Sözde muhtırayı veren Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, çok az komutana nasip olan kazanımlarla emekli oldu. Zırhlı özel arabadan devlet nişanına kadar, Erdoğan hiçbir şey esirgemedi kendisinden.

ERDOĞAN-BÜYÜKANIT KAYIKÇI KAVGASI

Geçen hafta ilginç bir röportaj yayınlandı Habertürk gazetesinde. Başbakan Başdanışmanı Abdülkadir Özkan, Dolmabahçe görüşmesinde Erdoğan ile Büyükanıt'ın Hizmet Hareketini birleştirme konusunda anlaştığını söyledi.

Şu ifadeler Başdanışman Özkan'a ait:

“Çok enteresan bir şey söyleyeceğim. Hatırlarsanız Sayın Erdoğan Başbakan olduğu dönemde Dolmabahçe'deki ofisinde dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt ile özel bir görüşme yapmıştı. İçeriği açıklanmadı ve Büyükanıt “Benimle mezara girecek” dedi. O görüşmeden tam bir ay sonra Ümraniye’de bir gecekonuda mühimmatlar bulundu. Sonra Poyrazköy baskını oldu ve Ergenekon süreci başladı. 2007’de Erdoğan bu örgütün devlet içerisinden tasfiye edilme operasyonunu başlatacaktı. Ama bir ay sonra orduya ait mühimmatların bulunduğu, darbe gün-lüklerinin ele geçirildiği haberleri üzerinden bir kamuoyu oluşturdular. Ordunun darbe hazırlığı içerisinde olduğunu ve kendilerinin bu darbeyi deşifre ettiğini söylediler. Süreci manipüle ettiler. Erdoğan, 2011 sonrasında dersaneler tartışmasını açarak örgütün tasfiye sürecini başlattı.”

Anlayacağınız, perdenin önünde kayıkçı kavgası arkada kirli koalisyon.

28 ŞUBAT'TAN NEDEN HESAP SORULMADI?

Benzer bir durum 28 Şubat için de söz konusu. Normal şartlarda 28 Şubat'çılardan hesap sorulması gerekirdi değil mi? Refah ve Fazilet Partileri kapatılmış, binlerce insan mağdur olmuş, başörtülüler yerlerde süründürülmüştü. Savsaklanan bir yargılama dışında ne var?

Erdoğan, 28 Şubatçıları hedef alan operasyonlara sert tepki göstermiş “Bu dalgalar milleti boğar” demişti. Şimdi düşünüyorum da rahmetli Necmettin Erbakan'ın iki partisi üst üste kapatılmasaydı, AKP diye bir parti olabilir miydi? Rüzgarı en fazla arkalarına aldıkları günlerde 70 yaşındaki Recai Kutan, Abdullah Gül'ü ve dolayısıyla Erdoğan'ı yenmişti. (28 Şubat neyi başardı? Sorusuna cevabı sonraki yazıya bırakalım)

‘Karargâh Rahatsız’ manşetine gelmeden, AKP'nin yine bu vesayet oyununa sarılacağı'nın işaretini iki gün önce Star Gazetesi vermişti. AKP'lilerin şuuraltındaki bütün öcülerin fotoğrafını kolajlayıp ‘vesayet pusuda’ diye manşet atıldılar. Vural Savaş'tan Ahmet Necdet Sezer'e ve Çevik Bir'den Kenan Evren'e kadar bütün ‘nefret objeleri’ bir aradaydı. Umdukları etki oluşmayınca ihale Hürriyet'e kaldı.

Ters manyel yaparak “Yetişin ey ehli vatan, iktidar elden gidiyor” mesajı verdiler. Gel gör ki bu da tutmadı. Rütbeleri sökülmiş Hulusi Akar ve dişleri eline verilmiş Aydın Doğan'la bu kadar oluyor. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in “FETÖ deprem yapacak” iddiası kadar ancak ciddiye alındı.

AKP bu manşeti ne kadar çok kullanırsa çaresizliği o denli büyük demektir.

AKP'nin yine bu vesayet oyununa sarılacağı'nın işaretini iki gün önce Star Gazetesi vermişti. Umdukları etki oluşmayınca ihale Hürriyet'e kaldı.

ALBAYRAK HARIÇ HERKES ZARAR ETTİ

Bu tank çok su götürür

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

Altay Tankı'nda motor imalini üstlenen Albayrak Grubu'nun 'yapamadık' beyanatı malumun ilamı. Bu netice sürpriz olmadı. Meselenin künhüne vakıf olanlar daha ilk günden bu hazin finalden endişe ediyordu. Zira Türkiye için elzem ve hayatî kıymetteki savunma sanayisinde atılacak adımlarda liyakatten ziyade hükümete yakın isimlerin kısa vadeli menfaatleri gözetildi. Haliyle görünen köy kılavuz istemedi.

Koç Grubu'na birilerini ortak yapmak için harcanan vakit ve enerjinin onda biri meselenin özüne dâir harcanmadı. Altay Tankı'nın gövde tasarımı (çizimler) Güney Kore'den kopyalandı. Albayrak da Avusturya'dan getireceği motoru 'yerli' diye yutturacaktı. Tankın diğer aksamının nasıl temin edileceği ise 'kervan yolda düzelir' zihniyetine havale edildi. Bu arada vatandaş, tek sesli medyanın manşetlerine bakıp millî tankımız olduğunu zannedecekti. Zaten işin aslı hiç konuşulamadı ki...

PANCAR MOTORU İLE OLUR ZANNETTİLER

Basit bir dizel motoru imal edemedi V12 motordan bahsetmek memlekete bir fayda sağlamadı. Albayrak grubunun havlu attığını açıkla-

dığı son beyanatı kabahatinden büyük. Neymiş efendim! İnsan kaynağı istihdam etmişler. İnsan kaynağı bile yokmuş anlaşılan ellerinde. Hal böyle iken meydana çıkmaları cesareten mi, cehaletten mi? Albayrak bu tenakuzu içine sindirebildiğine madalyonun diğer tarafına bakalım.

Pancar motoru ile tank motorunu tefrik edemeyen Albayrak'ın Türkiye'ye kaybettirdiği vaktin ve paranın hesabını kim soracak? 'Milli tanka TÜMOSAN motoru' başlıklı haberlerin evvela kendi gazeteleri Yeni Şafak'ta çıkması ile başlayan keriz silkeleme (manipülasyon) operasyonu da fâil-i meçhul kalacak, öyle mi?

Bu haberlerden evvel 5 lira civarında seyreden TÜMOSAN hisse fiyatı, Savunma Bakanı'ndan müsteşarına kadar en yetkili zevatın 'Altay'ın motoru tamam' sözlerinin estirdiği rüzgârla 10,52 TL'ye kadar yükseldi. TÜMOSAN iki kat kıymetli hale geldi. Yatırımcı tank motoru ile gelecek yüksek satış ve kârın hayalini kursa da hepsinin balon olduğu Albayrak'ın Borsa İstanbul'a yolladığı uzun beyanatla 24 Şubat 2017 itibarıyla anlaşılabilir.

İki senedir havanda su dövüldü. Vatandaş, yatırımcı ve Hazine dolandırıldı. Kanun alenen çiğnendi, Hazine bir kere daha zarara uğratıldı.

İki senedir havanda su dövüldü. Vatandaş, yatırımcı ve Hazine dolandırıldı. Binaenaleyh Albayrak'a teminat olarak yatırdığı para iade edildi. Kanun alenen çiğnendi, Hazine bir kere daha zarara uğratıldı. 'Menfaatine dokunan AKP'li bakan bile olsa ona karşı medyayı silah gibi kullanmaktan imtina etmemesi' bilinen Albayrak ailesi değil de başka bir firma ya da aile projeyi üstlen-se ve neticesi fiyasko olsaydı o grubun burnun-dan fitil fitil getirilirdi. Bırakın hesap sorulmasını, utanmasalar üstüne para verecekler.

KÜÇÜK YATIRIMCIYA YALAN SÖYLENDİ

Hukuk devleti cari olsaydı fiyaskonun Borsa ayağında sebebiyet verdiği kayıpların telafisi, tazmini ve manipülasyonun fâillerinin cezalandırılması icap ederdi. Sermaye Piyasası Kurulu'nun (SPK) geriye dönük TÜMOSAN'dan yapılan açıklamaları, çıkan haberleri ve hisse grafiğini bütün teferruatı ile tahkik etmesi lazım. Aksi takdirde SPK yatırımcıyı mağdur edenlere göz yummuş olur ki bu ağır bir vazife kusurudur. Hissede son bir senede yüzde 20'lik kayıp gösteriyor ki kulağı delik olanlar 'zararın neresinden dönülse kârdır' diyerek TÜMOSAN hisselerini satmış. Son ana kadar iyi haber geleceği ümidi ile bekleyenlerin zararı Pazartesi gününden itibaren artacak. Savunma Sanayii Müsteşarlığı, SPK ve Borsa İstanbul'un üç maymunu oynadığı mevcut tablo 'ahbap çavuş kapitalizmine veyl olsun' dedirtiyor.

SANCAC YA DA HATTAT. ALBAYRAK'TAN NE FARKI VAR

Yandaş işadamlarını ihya etmekten vazgeçil-medikçe Altay Tankı yürümez. Birkaç gündür Ethem Sancak, Mehmet Hattat gibi isimler or-

talıkta dolaşıyor. Ha Albayrak ha Sancak, yok birbirinden farkı. Sancak'a da verseniz Hattat'a da verseniz tank motorunu yabancı bir firmanın lisansı ile imal edecek. Türkiye'nin herkesle kavgalı olduğu bir devirde bu mümkün mü? Avusturyalı firma, Albayrak ile masaya oturduğu halde ilerleme sağlanamadı. Zira muhatabının tek marifetinin iktidara yakınlık olduğunu fark ettiği an masadan kalktı, itibarını kurtardı. Sancak ya da Hatta için de kapılar aynı şekilde kapanacaktır. Katar'dan gizli bir el devreye girebilseydi şimdiye çoktan girerdi. Dolayısıyla Katar'dan yana fazla ümitlenmek manasız.

Hükümet bu fiyaskonun fazla dillendirilmesinden hoşnut olmayacağına göre dosya referanduma kadar buzluğa kaldıracaktır. Motorla da bitmiyor mesele. Şanzıman, namlu, zırh, atış menzili ve isabet oranı gibi nice belirsizlik var. İsmi'nin önüne 'yerli ve milli' sıfatını koymakla tank yürümüyor.

Hükümet, ana yüklenici Koç'un Altay Tankı'nı otomotiv endüstrisinden tanıdığı gruplarla hazır hale getirmesine razı olmazsa daha çok bekleriz. Uzağa gitmeye lüzum yok. F16 savaş uçaklarında takip edilen rotayı takip etmek kâfi. Lisansı Amerika'ya ait F16'larda yerli katkı payı nasıl seneler içinde artırıldıysa Altay Tankı'nda da benzer bir neticeye varılabilir. Aksi takdirde bu tank çok su götürür...

'Yüzde 100 yerli' yalanına tenezzül etmeden işin fitratına münasip adımlar atılabilirse fiyaskonun izleri silinebilir. Endüstri 4.0'da kimsenin 'yüzde 100 yerli' gibi abes iddialarla vakit kaybetmediğini bir kere daha hatırlatarak bu bahsi kapatalım.

ABDULLAH BOZKURT

AKP'nin Avrupa Konseyi'ndeki YALANI ortaya çıktı

Türkiye'nin de kurucu ortakları arasında yer aldığı 47 üyeli Avrupa Konseyi'nde, basın özgürlüğü konusunda en fazla tehdidin kaynağı olarak gösterilen Türkiye'yi dünyaya afişe eden resmi web sitesinin değiştirilmesini isteyen AKP milletvekilleri, yalanları ile bir skandala imza attı.

Konsey'in önde gelen uluslararası 10 gazeteci kuruluşu ile beraber ortaklaşa hazırladığı listede, ihlallerin gerçekleştiği ülkeler arasında bir numarada yer alan Türkiye, bu utançtan kurtulmak için gazetecileri serbest bırakmak yerine, bu platformun tekrar düzenlenmesini bir diğer ifade ile 'sansür-lenmesini' istedi. Üstüne üstelik bu değişikliği Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Thorbjorn Jagland da istiyor diye yalan söyleyerek skandal bir önerge hazırlayan AKP Milletvekili Talip Küçükcan, yapılan oylamada ise hüsrana uğradı.

PLATFORMU KURAN ZATEN JAGLAND

Platform, Aralık 2014 de Genel Sekreter Jagland'ın inisiyatifiyle ve Sınır Tanımayan Gazeteciler ve Avrupa Gazeteciler Federasyonu gibi gazeteci kuruluşların

ortaklığı ile kuruldu. Amaç, basın hürriyeti konusunda tehditleri bu Avrupa Konseyi'nin resmi Platform sitesinde yayınlamak, kamuoyunu bilgilendirmek ve üye ülkelerin bu tehditleri bertaraf etmesine yönelik baskı oluşturmaktı. Türkiye çok kısa sürede toplam 254 tehdit bildiriminden 86'sının kaynaklandığı ülke olarak bu Platform'un en kötü ülkesi durumuna geldi.

Kaldı ki Türkiye'den yapılan bildirimlerin bazıları, aynı anda onlarca gazetecinin tutuklanması ya da 150'nin üzerinde medya kuruluşunun tek KHK ile kapatılması gibi konular-

da birer bildirim olarak yer aldı. Böylelikle, Türkiye'deki basın özgürlüğü ihlalleri Platform'a aslında olduğundan daha az yansımış oldu. Yine de, AKP hükümeti, her bir bildirimce cevap vermek zorunda kaldığı için ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) de Konsey'in bir parçası olduğu ve olumsuz kararlar çıkma ihtimalinin yüksek olduğu göz önüne alındığında,

Ankara bu durumdan rahatsız oldu.

Ve nihayetinde, Avrupa Konseyi, Türkiye'de

Strazburg'da gerçekleşen kış dönem toplantılarında, AKPM'nin Avrupa'da medya özgürlüğü konulu raporunda Türkiye'ye geniş yer ayrıldı ve medya özgürlüğünün önündeki engelleri kaldır çağrısı yapıldı.

neler oluyor böyle diye, heyetler göndermeye ve raporlar hazırlamaya başladı. Hatta azımsanmayacak sayıda Avrupalı milletvekili, Konsey'in Parlamenter Meclisi'nde (AKPM) Türkiye'yi resmen gözetim altına alınması teklifinde bile bulundu. En son Ocak ayında Strazburg'da gerçekleşen kış dönem toplantılarında, AKPM'nin Avrupa'da medya özgürlüğü konulu raporunda Türkiye'ye geniş yer ayrıldı ve medya özgürlüğünün önündeki engelleri kaldır çağrısı yapıldı.

18'E 110 OYLA REDDEDİLDİ

24 Ocak'ta yapılan toplantıda medya özgürlüğü raporu tartışılırken, Türkiye'nin AKPM'deki delegasyon başkanı ve AKP milletvekili Talip Küçükcan, birkaç Azeri milletvekilleri ile beraber son dakikada bir önerge verdi. Önergede,

Konsey'in web sitesinde yer alan Gazetecilerin Güvenliği Platformu'nun istismarın önlenmesi amacıyla filtrelenmesi ve tekrar düzenlenmesi istendi. Küçükcan, bu önergeye gerekçe olarak da Avrupa Konseyi Genel Sekreteri de böyle talep etmektedir dedi. Önergeyi, Genel Kurul'da söz alarak savunan da yine bir AKP milletvekili, Emine Nur Günay, oldu.

Medya Özgürlüğü Raportörü Ukrayna milletvekili Volodymyr Arieu ise bunun mümkün olmadığı, Platform'un Genel Sekreterlik uhdesinde, gazetecilik kuruluşları sorumluluğunda yapıldığını ve Parlamenter Meclisi'nin bunda değişiklik yapma yetkisinin bulunmadığını söyleyerek önergeye karşı çıktı. Arieu “**Ayrıca, bunun iyi bir fikir olduğunu da düşünmüyorum**” şeklinde sert bir konuşma da yaptı. Nihayetinde, önerge Genel Kurul'da oylandı ve Küçükcan ile AKP ancak 18 oy destek bulabilirken, 110 milletvekili ret oyu kullandı.

BİZ YALANLARA ALIŞTIK DA, YURT DIŞINDA BAŞKA

Bu oylama sonucu beni şaşırtmadı ama garip gelen Küçükcan'ın iddiası olan Avrupa Konseyi Genel Sekreteri de böyle istiyor diye önergenin gerekçesini açıklaması oldu. Nitekim, Avrupa Konseyi'ndeki yetkililere “**Genel Sekreter Jagland'ın hiç bu minvalde açıklaması olmuş muydu?**” diye sordum. Aldığım cevap, tabiatıyla ‘**hayır**’ oldu. Her şeyden önce, kendi inisiyatifiyle kurduğu bir girişimi Jagland niye baltalamak istesin. Jagland daha geçtiğimiz hafta, iki yeni gazetecilik kuruluşu ile daha protokol imzalayarak Platform'u genişletti.

Dolayısıyla, AKP milletvekili ve hem de delegasyon başkanı Küçükcan, açıkça yalan söyleyerek, AKPM'yi yönlendirmeye çalışmış ama muvaffak olamamıştı. Türkiye'de AKP iktidar sözcülerinin yalanı bini bin para gerçekten uzak ifadelerini her gün duymaya alışmıştık,

ama yurt dışında ve uluslararası kuruluşlarda başkalarına atfen söyledikleri yalanlara da duymaya alışacağız herhalde. Ama gerçeklerin açığa çıkma gibi bir huyu vardır.

KONSEY ÖNEMLİ KARARLARIN AREFESİNDE

Aslında, AKP'nin asıl rahatsızlığı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin de bir parçası olduğu Avrupa

Konseyi'nin, Türkiye'deki başta ifade ve basın özgürlüğü olmak üzere bu hukuksuzlukları resmi kanallar aracılığı incelemesi ve Türkiye üzerinde bağlayıcı idari ve hukukî kararlar almaya hazırlanmasından kaynaklanıyor.

Nitekim, insan hakları aktivisti olarak bilinen Litvanyalı politikacı ve şimdi de Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiserliği görevini yürüten Nils Muižnieks, yakınlarda yayınladığı Türkiye medya raporunda, tutuklu gazetecilerin davalarının boş olduğu ve delilden uzak olduğu kanaatini açıkça izhar etti.

Türkiye'de AKP iktidar sözcülerinin yalanı bini bin para gerçekten uzak ifadelerini her gün duymaya alışmıştık, ama yurt dışında ve uluslararası kuruluşlarda başkalarına atfen söyledikleri yalanlara da duymaya alışacağız herhalde.

ÖMER KÜÇÜK

Türkiye'yi kilitleyen soru:

Hangi tarihten itibaren 'TERÖR ÖRGÜTÜ'?

Türkiye bir sorunun cevabına kilitlenmiş durumda. Bu soru, darbenin karanlık saatleri, MİT Müsteşarı Fidan'ın komisyondan kaçırılması, Genelkurmay Başkanı Akar'ın kendisine sorulan sorulara vereceği cevaplar, kamuoyu ile paylaşılan saatlerdeki çelişkiler vb. hususlarla ilgili değil.

15 Temmuz '**darbe girişimini araştırma komisyonu**'nun üyeleri, hatta komisyonda gelip ifade verenlerin bu sorunun cevabını bulmaya çalıştıklarını görebiliriz. Komisyon başkanı Reşat Petek raporunu yazmakta hiç zorlanmıyordur; çünkü verilmiş bir hükmün gerekçesini yazmak gibi basit bir görevi var sadece. Ama bu sorunun cevabını bulamadığı için rapora son şeklini veremiyor muhtemelen.

Aslında soru çok basit ama şimdiye kadar yüksek sesle ve cesaretle cevabını verebilecek kimse çıkmadı.

'Cemaat' hangi tarihten itibaren 'terör örgütü' olarak kabul edilecek?

Herkesin kendisine göre bu soruya vereceği bir cevap var. Bazıları bunu 1960'lara kadar götürüyor. Azıcık hukuktan anlayan biraz da vicdanı olanlar 'hiçbir zaman' diyorlar. Sizin benim gibi sıradan insanların ne düşündüğünün en azından şimdilik pek bir önemi yok. Siyasilerden bürokratlara, askerlerden yargı mensuplarına, işadamlarından MİT yöneticilerine geniş bir elitin problemi şu anda bu.

Bu sorunun iki muhtemel cevabı var bana göre ama kaderi bu sorunun cevabına göre şekillenecek elitler benim gibi düşünmüyorlar. Bu tahmini sona bırakıp kim hangi tarihi baz alıyor önce ona bakalım.

ERDOĞAN'A GÖRE MİLAT

Erdoğan'dan başlayalım. İktidarına karşı açılan yolsuzluk soruşturmalarından sonra Cemaat'e savaş ilan eden Erdoğan büyük ihtimalle 17 Aralık 2013'ü milat kabul ediyor diye düşünüyorsanız yanılıyor olabilirsiniz. 25 Aralık'ta iş kendi hanedanına dokununca ancak Erdoğan net tavrını koyabildi ortaya.

Ayrıca 'dershanelerin kapatılması' konusu yolsuzluk operasyonlarından aylar önceydi mesela. Diğer yandan 2004 MGK kararları da ortada. Son günlerde bir gazeteye röportaj veren Saray'ın başdanışmanlarından birisinin de itirafıyla öğrendik ki 2007 yılında, Erdoğan - Büyükanıt arasındaki meşhur Dolmabahçe görüşmesinde 'cemaatin bitirilmesi' kararlaştırılmış.

Bütün pozisyonları etkileyeceği için Erdoğan'ın kararı çok önemli ama o da ortaya net bir tarih koyabilmiş değil henüz. Ama şurası net: **17 Aralık'tan önceki herhangi bir tarih kendisini terör örgütüne yardım ya-taklık suçlaması ile karşı karşıya getirebilir.**

GÜL-KORU İKİLİSİNE GÖRE MİLAT

Abdullah Gül'ün durumu ise Fehmi Kuru ile birlikte ele alınmalı. Gül-Kuru ikilisinin beklentisi daha dar bir tarih aralığında sıkışıyor. Onlar 17 değil 25 Aralık baz alınsın beklentisindeler. Şayet 18 Aralık'ta Gül'ün talimatıyla Gülen'le görüşmek için Amerika'ya giden Kuru, usta bir manevra ile Erdoğan'ı da oyuna dahil etmemiş olsaydı 17 Aralık milat kabul edildiği takdirde terör örgütü üyeliği suçlamasına maruz kalacaktı, hem de Gül ile birlikte.

ZARRABGİLLER'E GÖRE MİLAT

Yolsuzluk iddialarının muhatabı olan bakanları ele alalım. Bunlar elbette 17 Aralık'ın milat kabul edilmesini ümit ediyorlar. Ama Gül, Bülent Arınc, Davutoğlu ile birlikte AKP'li 60 milletvekilinin kaderini de etkileyecek bu ümit biraz sönük kalıyor. Tek umutları ABD'deki Reza Zarrab davasının Erdoğan'ın kendisine kadar uzanması.

CHP'YE GÖRE MİLAT

CHP'nin beklentisi biraz karışık. Özellikle

parti içindeki ulusalcılar 2007 veya daha öncesi bir tarihten başlatıp 17 Aralık'ta durdurmak, 15 Temmuz'dan sonra ise tekrar başlatmak istiyorlar miladı.

Şayet milat 17 Aralık kabul edilirse, yolsuzluk soruşturmalarına verdikleri destekten ötürü Kılıçdaroğlu dâhil tüm CHP terör suçlamasıyla karşılaşacak.

GÖKÇEKGİLLER'E GÖRE MİLAT

Belki çok önemli değil ama bir de Melih Gökçek gibi isimler var. Bunlar da 17 Aralık'ı milat kabul edenler. Zira parsel parsel dağıttıklarının hesabını vermekte zorlanacaklarını düşünüyorlar.

ERGENEKON - BALYOZ EKİBİNE GÖRE MİLAT

Sırada 2014 öncesi Ergenekon, Balyoz, Şike gibi davaları kumpas ilan ettirip yargıya hesap vermekten kaçmaya çalışan eski sanık yeni müştekiler var. Bunlar da kendilerine soruşturma açılan tarihin milat kabul edilmesini istiyorlar. Mesela, Aziz Yıldırım 2011'i, Doğu Perinçek 2007'yi, Çetin Doğan 2010'u milat kabul ediyor.

Buradaki açmaz, o tarihte iktidarda olan siyasilerin teröre destek şeklindeki hukuki so-

rumluluklarının gündeme gelme olasılığı. Bu yüzden de Ergenekon kararı Haziran'a ertelendi. Diğer pek çok davada da benzer ertelemeler yaşanıyor veya yaşanacak.

MHP'YE GÖRE MİLAT

MHP'nin miladında taban-tavan arasında farklılık görünüyor. Bahçeli ve ekibi 17-25 Aralık'ı çok sert bir üslupla seçim malzemesi yapmış olmanın pişmanlığıyla miladın 15 Temmuz olmasını ümitsizce arzuluyorlar.

Bahçeli, Başkanlık konusunda Saray'a verdiği desteğin kendisini terör örgütüne destek suçlamasından kurtaracağı tezine sarılmaktan başka çare bulamıyor.

Tabanın gündeminde ise Cemaat'in terör örgütü olduğuna dair bir beklenti veya istek mevcut değil.

HDP'YE GÖRE MİLAT

HDP'nin başta genel başkanları ve çok sayıda milletvekili hapiste olduğundan, başka konularla meşgul. Bizzat kendisinin terör örgütü değil siyasi bir parti olduğunu ispat etmeye çabaladığından Cemaat konusu gündeminde değil.

BÜROKRASIYE GÖRE MİLAT

Bürokrasi de ise kafalar ziyadesiyle karışık. 1996'da devletteki görevinden ayrılan ve kendi dönemindeki haşmetli yönetimiyle Cemaat'e göz açtırmadığını gururla anlatan **Mehmet Ağar** ısrarla 2000'li yıllara vurgu yaparken; 28 Şubat davasında hakkındaki iddialara cevap veremeyen **Çevik Bir**, 1991'den beri Cemaat'i terör örgütü olarak gördüğünü söylüyor. **Necdet Özel** kendi döneminde iktidarı uyardığını ama dikkate alınmadığını ifade ederken tarih vermekten özellikle kaçınıyor. 1996'da F tipi raporunu yazan İbrahim Selvi'nin F.Ö'den tutuklanması gibi onlarca örnek askeri ve siyasi bürokrasiyi fazlasıyla endişelendiriyor.

15 Temmuz'la ilgili davalar görülmeye ve sanık ifadeleri ortaya çıkmaya başlayınca milat ile ilgili ilginç söylemlerin de dile getirildiği görülüyor. Bu sefer yıl ay gün değil 'saat'lerin baz alınması arzusu ön plana çıkıyor. 15:30 mu, 21:30 mu? Şayet **15:30 baz alınırsa Hulusi Akar, Hakan Fidan, Zekai Aksakallı gibi isimler; 21:30 baz alınırsa Mehmet Dişli gibi sanıklar terör suçlamasıyla ciddi şekilde sarsılacak gibi...**

BİZE GÖRE MİLAT

Gelelim bizim tahminimize: Aslında bu sorunun cevabı referandumdan çıkacak sonuca bağlı.

Hayır çıkması durumunda oluşacak meşruiyet tartışmaları demokratik zemini güçlendirirse net bir tarih belirlenmesi ihtiyacını ortadan kaldıracak ve ülkenin hukuk güvenliğinin sağlandığı bir ortama evrilmesini netice verecektir.

Evet çıkması durumunda Erdoğan, 17 Aralık'ı milat kabul edip, hem parti içi muhalefeti terörize edip, hem de Ergenekon tehdidini bertaraf ederek Saray'ında rahat ve mutlu bir hayat sürmeyi umut etmektedir.

Bakalım Mevla görelim neyler...

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

Sorun Abdi Aykut'un gerçekten 'terörist' olup olmamasında, o köyde terör planlaması yapıp yapılmamasında değil. O bambaşka bir konu.

Sorun, 'terörle' nasıl mücadele ettiğimiz. Bunun, insanlığımıza nasıl etki ettiği... "Eline çekiç alan, her problemi çivi olarak görmeye başlar" sözündeki hakikat.

HANGİ 'TERÖRLE MÜCADELE'?

Geçen hafta, sağ kulağında bandaj, gözleri kapalı, yüzünde darp izleri, kan oturmuş avurtlarıyla Abdi Aykut isimli, orta yaşın üzerinde bir adamla tanıştık. Önce sosyal medyada dolaştı fotoğraf, ardından CHP Milletvekili Sezgin Tanrıkulu gündeme taşıdı ve Binali Yıldırım'la, Süleyman Soylu'ya sordu:

"Gözaltına alındıktan sonra işkence gördüğünü bildirilen Abdi Aykut'un durumu ile ilgili işlem yapacak mısınız?"

Birkaç gün sonra Süleyman Soylu Trabzon'da bir toplantıda iddialara cevap verdi:

"Terörle mücadele ediyor Türkiye. Terörle mücadele sürerken bir muhalefet milletvekili çıkıp, 'Mardin'de Koruköy'de ne oluyor? Orada bir köyü neden çevirdiniz?' diye soru soruyor. 'Orada işkence yapıyorsunuz' diye bir anlayışı ortaya koyuyor. Bir yaşlıdan bahsediyor. 'Ona işkence ediyorsunuz' diyor. Hukuk devletinin dışında hiçbir şey yapılmıyor."

Hızını alamadı ve şunları da söyledi:

"O yaşlının bulunduğu evi biz beş aydır ta-

kip ediyoruz. O ev İstanbul'da, Mersin'de, İzmir'de ve milletin canını acıtan patlamalara ev sahipliği yapan planın evidir. O yaşlı dediğiniz adam ise teröre ev sahipliği yapıyor. O köyde güvenlik güçlerimiz var. Köyün altını tamamen sığınağa çevirmişler. Belki ki bir hazırlığın içerisinde. Orada çatışma hala daha sürüyor. Köyde bombaların, el yapımı patlayıcıların, Kalaşnikofların ve bu tür hazırlıkların ne işi var? Orayı üs haline getirdiler. Bunlar olurken çıkıp muhalefet partisinin birkaç milletvekili bana soru soruyor. Bana ne soruyorsun, git Kandil'e sor, git Karayılan'a sor da sana anlatsın ne olduğunu."

İNSANLIĞIN ÇİVİLİ, ÇEKİÇLİ TARİHİ

O sihirli sözcük: 'Terörle mücadele'.

Bundan sonraki yıllarda, medeni ile barbarı ayıran en önemli vasıflar arasında muhtemelen 'terörle mücadele' kapsamında nelemi meşru gördüğü, nelere itiraz ettiği de yer alacak. 'Terörle mücadele ediyoruz!' o hâlde her haltı yemeye ehliyetimiz var! 'Terörle mücadele ediyoruz!' o hâlde asarız, keseriz, öldürürüz...

Sorun Abdi Aykut'un gerçekten 'terörist' olup olmamasında, o köyde terör planlaması yapıp yapılmamasında değil. O bambaşka bir konu.

Sorun, 'terörle' nasıl mücadele ettiğimiz. Bunun, insanlığımıza nasıl etki ettiği... **"Eline çekiç alan, her problemi çivi olarak görmeye başlar"** sözündeki hakikat.

İnsanlığın tam da böyle çivili, çekiçli bir tarihi var. Bugünlere kolay yollardan gelmedik. İşkencenin, yargısız infazların 'suç' kabul edilmesi yeni sayılır. Aradan iki büyük dünya savaşı geçti. Ve insanlar her defasında bu konuda kaçak güreşmeyi seviyor.

Geçen yıl CIA'in işkencelerine dair ABD Senato'sunda kapsamlı bir rapor hazırlandı. O raporda uzmanlar, net bir dille, işkencenin bir işe yaramadığını anlattı. İşkence ederek bilgi alınabiliyor muydu? Hayır. İşkence yöntemiyle başkalarının terör eylemlerinden vazgeçmesi sağlanabiliyor muydu? Hayır. The Gatekeepers (2012) diye bir belgesel var, İsrail istihbaratını yöneten insanlarla yapılmış röportajlardan oluşuyor. Seyredin, işkenceyle zulümle bir yere varılıp varılamadığını kendi ağızlarından dinleyin. (İşkenceyle 'sonuç' alınsa bile, işkence meşruiyet kazanmaz gerçi.)

GÜÇ GÖSTERİSİ

Peki, neden dünyada yaygın bir şekilde işkence var? Bunun bir basit, bir de karmaşık cevabı var. Basit cevap: Güç gösterisi.

Akademisyenlerin Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ndeki eyleminde gencecik öğrencilere, akademisyenlere copla müdahale ederken, polislerin suratlarının aldığı o ifadeye dikkatlice bakın. Sadece o eylemde değil, eline cop, üstüne yetki verilen her polis (ya da

insan evladı), yeterli bir motivasyonla, o duruma gelebilir.

Fizik kuralları gibi basit bu: Su, 100 derecede kaynar. Ancak basıncı arttırırsanız, mesela düdüklü tencerede kaynatırsanız, 100 dereceden daha çabuk da kaynar.

Gezi Parkı olaylarından bu yana polise **"Destan yazdı!"** denilerek sahip çıkılan, her kafa göz yardıklarında taltiflerle ödüllendirilen bir atmosferde, suyun kaynamama şansı yok. Üstelik işkence eden, insanları protestolarda yerlerde sürükleyen, tartaklayan polislerin bir sorumluluğu da yok. Niye kaynamasın?

ADALETSİZLİĞE ZEMİN KAZANDIRMAK

Karmaşık cevap, güç gösterisiyle adaletsizliğin kesiştiği noktada karşımıza çıkıyor. Süleyman Soylu'nun açıklaması bu yönüyle anlamlı. **"Biz bu adamı takip ediyoruz ve suçlu"** diyor özetle Soylu. Üstelik bir insanı 'suçlu' ilân edebilmek için mahkeme kurulması ve âdil bir şekilde yargılanması gerekirken.

ABD'de Usame Bin Ladin'in mahkemesiz öldürülmesi bile, tartışma konusu olmuştu. Vietnam Savaşı'nda, Irak işgali'nde, Afganistan'da yaşanan ne kadar işkence, kötü muamele, yargısız infaz varsa çeşitli şekillerde medyada yer aldı. Kamuyunda defalarca gündeme getirildi. (Sonuçta Amerikan halkı gitti, işkenceyi makul bulan bir adamı, Donald Trump'ı seçti, bu da ayrı bir tartışma.)

Soylu, hukuk içinde mücadeleden bahsederken, belli ki hukuktan zerre anlamış değil. Düşmanı (teröristi) insandan saymamak, adalet getirmiyor. Bilakis, adalet fikrinin altını oyuyor.

Zira hukuk öncelikle vatandaşların suç işlediklerinde dâhi belirli bir çerçevede karşılığı-

Soylu, hukuk içinde mücadeleden bahsederken, belli ki hukuktan zerre anlamış değil. Düşmanı (teröristi) insandan saymamak, adalet getirmiyor. Bilakis, adalet fikrinin altını oyuyor.

nı görecekları bir sistem için var. Bu çerçeve, onların ‘iyiliğı’ için kurgulanmış bir çerçeve değil sadece, bizim, yani o suçun cezasını verecek toplumun ‘iyiliğı’ için de önemli. Toplum, suçluları cezalandırırken suçlularla aynı hissiyata, yani zulmetmeye meyletmemek için mahkemeleri ve hapishaneleri icat etti. (Bunların usulsüz kullanımı da ayrı bir mesele ve şu an Türkiye’de bir de bu problem var.)

ADALET HİSSİNİ KAYBETMİŞ TOPLUMLAR

Çünkü şiddet, şiddeti çağırıyor. Birisinden dinlemiştim, Bediüzzaman talebelerine bir ampulü bile çöpe atarken, kırmadan atmalarını, kırdıkları takdirde içlerindeki ‘yıkma, bozma’ hissinin güçleneceğini salık veriyor. İnsan, öfkeye değil akla ve sağduyuya râm olmak zorunda. O sebeple mesela Bediüzzaman, *‘her kalbe bir yasakçı koymadan’* toplumda mutlak huzurun sağlanamayacağını da (güvenlikçi yaklaşımları reddeder bir şekilde) söylüyor.

Bediüzzaman, ‘her kalbe bir yasakçı koymadan’ toplumda mutlak huzurun sağlanamayacağını da (güvenlikçi yaklaşımları reddeder bir şekilde) söylüyor.

Bir toplum, şiddete yol verdikçe, kendi içinde büyüyen o karanlığı hesap edemez hâle gelir. Mesele sadece ilkelerin heba edilmesi ve çelişkiler içinde yaşanması değil, yüceltilen bir şiddet kültüründe yetişmek, kaba sabalığı, hoyratlığı, umursamazlığı ve zamanla kofluğu, çürümüşlüğü, yıkımı beraberinde getiriyor. Çocukluğunda şiddete maruz kalmış, şiddet ortamında yaşamış kimselelerin ileride psikolojik sorunlar yaşamaları boşuna değil.

‘**Adalet**’ hissini kaybetmiş toplumların iflah olmadığı, tarihte örnekleriyle mevcut. İnsanların özgürce kendilerini ifade edemediğı, sürekli bir baskı altında yaşadığı, söz söylemeye, tartışmaya yanaşmadığı ve sürekli kavgaların, akıl dışılıkların revaçta olduğu toplumlara dönüşüyorlar.

Üstelik sadece kendileri de değil, çocukları, onların çocukları ve onların çocukları da bu sinikliği, bu ezikliği miras olarak alıyor. Doğru düzgün, meşru kuralları olmayan ve güçlünün hep haklı olduğu toplumlar ancak güce tapınma esareti getiriyor.

İSLAM’DA ÖZGÜRLÜKLER, HAK VE HUKUK

Bu özgürlükleri fazlaca ‘Batılı’ bulabilirsiniz. O hâlde, halk içinden insanların mescitte, Peygamberin (sav) ya da halifelerin huzurunda rahatlıkla konuşabildiğı, Ka’b bin Malik (ra) gibi bir sahabenin yaptığı ‘hatayı’ olgunlukla anlattığı ve kayda geçirip Hadisler arasına naklettirdiğı, Hadis rivayet edenlerin

“**Benim babamdan hadis rivayet etmeyin, bazı zaafı vardır**” diyebildiğı, savaşa giderken sivillerin, çocukların hatta ağaçların dâhi koruma altında olduğu, Müslümanlara okuma-yazma öğreten ‘düşmanın’ serbest bırakıldığı ilk İslam toplumlarını örnek almanız gerekmez mi?

Güneydoğu’daki askerî operasyonlarda (gerekçeleri meşru bile olsa) hiçbir hak ve hukukun gözetilmemesi, evlerin yakılıp yıkılması, yakalananların işkenceden geçirilmesi, öldürülenlerin burunlarının kulaklarının kesilmesi, vücutlarının yerlerde sürüklenmesi, çoluk çocuk demeden sivillerin katledilmesi, bu yönüyle ne medenî hukuka sığar, ne de İslam’a.

Hal böyleyken, bu işleri yapanlar sadece çocuklarına utanacakları bir miras bırakmakla kalmıyor, bütün bir milletin çocuklarını karanlık bir geleceğe mahkûm ediyor. Bugünkü karanlığın da, benzer bir geçmişten, benzer bir hoyratlık ve kaba sabalıktan kaynaklandığını göremiyor.

İnsanlığınızı kaybettikten sonra, dünyaya nizam vermişsiniz ne önemi var?

ABDULLAH SALİH GÜVEN

DİYANET TV'DEKİ PROGRAMLARIN AMACI NE?

Ankara İlahiyat yıllarımda hemen her hoca-nın bize ısrarla yaptığı tavsiyelerden biridir çapraz okuma. Yıllar sonra Hocaefendi'den de dinledim aynı kapıya çıkan veya aynı ka-pıda buluşan benzeri bir tavsiyeyi; tenkidî/eleştirel düşünce. Çapraz okuma ve eleştirel düşünce; bu ikisi benim 35 yıldır devam eden ilim tahsil hayatımın temelinde yer alan iki kaidedir.

Bu yaklaşımın gereği olarak çok üzücü ve zaman zaman tahammülü imkansız da olsa ben eleştirel düşünceyi merkeze alan çapraz okumalara devam ediyorum. Okumayı literal olarak anlamayın. Okuyorum, dinliyorum, izliyorum.

NE YAPTIKLARININ ÇOK İYİ FARKINDA OLMALILAR

Mevzua girmeden önce “üzücü” ve “zaman zaman tahammülü imkansız” demekle ne kast ettiğimi iki cümle ile açıklayayım. “F...Ö” diyerek yazısına ve konuşmasına başlayan ve onunla bitiren, bir yazı ve konuşma içinde ne kadar çok o ifadeyi kullanırsa o kadar

makbul olacağına inanan insanlar türedi son zamanlarda. 17/25 Aralık bu insanların çiçek açmaya başladığı bahar, 15 Temmuz sonrası da meyveye durdukları mevsim oldu.

Allah’a ve ahirete inanan insanlar bunlar. İlahiyat fakülteleri kürsülerinde ders verenler. Cami mihrabına geçip, üzerlerine giydikleri Peygamber cübbesiyle Peygamber mihrabında millete namaz kıldırانlar. Yıllarca kendilerinden ders okuduğumuz kişiler. İslam’ın erken dönemlerindeki Cemel, Sıffin, Kerbela’yi kendilerinden öğrendiğimiz, Harici, Şii, Mutezile, Ehli Sünnet ayrımlarının temelinde devrin siyasi hadiselerinin rol oynadığını bizlere söyleyenler.

Kimileri kelim hocası, kimileri hadisi ilgi alanı olarak seçenler. Kimileri mezhepler tarihçisi. Kur’an mahluktur demenin veya demenin siyasal bağlamda da, kelâmi bağlamda da ne manaya geldiğini en iyi bilenler. Tuğla kalınlığında kitaplar yazmışlar bu konuda.

İşte konuşma ve yazılarına F...O ile başlayıp onunla bitiren insanların bunlar olmasına üzülüyorum. Mahallemdeki ilkokulu bitirmemiş karşı komşum Hafize Ninem olsa, inanın bu kadar üzülmem. Saf derim, muhakemeden yoksun derim, bütüncül bakamıyor hadiselerle derim, bilgi tabanı eksik der, üstelik hakkımı da helal eder geçerim. Ama aynı şeyleri bu kişiler için nasıl söyleyebilirim ki? Onun için gerçekten ama gerçekten üzülüyorum. Kendi namıma değil; onlar namına. Kul hakkına bile bile girdikleri için. Gönülleri dağılayan zulümlere seyirci kaldıkları, hatta konuşma ve yazıları ile zımnen ya da alenen bu sürece destek verdikleri için.

Neyse, bu su çok un götürür. Biliyorum; deyim “**bu hamur çok su götürür**” şeklinde. Ben bilerek farklı bir şey söylüyorum. Zira su o kadar çok, o kadar çok ki, suyun içine kamyonlar dolusu un atılsa, karışım hamur kıvamını bulmaz.

FARKLI BAKIŞ VE AKIL ÇIKMAZI PROGRAMLARI

Bu zihniyetin temsilcisi sayılabilecek insanların sık sık çıktıkları bir ekran da Diyanet TV. Yiğidi öldür hakkını ver; Diyanet TV’nin sahih din anlayışını halka anlatan çok enfes programları var. Benim biraz sonra eleştirisi yapacağım Farklı Bakış ve Akıl Çıkmazı gibi programlar da buna dahil. Nedendir bilmem adını zikrettiğim bu iki program, son dönemlerde başlangıçtan bu yana devam ettirdikleri çizgisinin dışına çıkan yayınlar yapmaya başladılar. Programlarının tamamını izlemeyi bırakın, başlıklarına bile baksanız benim gördüğümü siz de görürsünüz. Şimdi o başlıkları paylaşacağım sizlerle ve ardından “Bayram değil sey-

ran değil eniştem beni niye öptü?” kabilinden “Ne oluyor?” diye soracağım.

Türkiye gibi seyretmenin okumaya tercih edildiği, bir insanın günde en az 3-4 saatini TV ekranının önünde geçirdiği ve endokrinasyonun en âlâsının bu vesileyle yapıldığı bir ülkede “**Hayırdır, bir yerlere mi gidiyoruz? Zihinler bir şeylere mi hazırlanıyor?**”

diye soracağım. Soracağım dedim ama sordum bile.

Nedir o program başlıkları diye merak ediyorsanız, buyurun: “**Batı’da Yükselen İslam... Batı Tarihinde Müslümanların yeri ve İslam’a bakış... Göç ve Göçmenlik... Batı’da Radikalizm... Hristiyan Fundamentalizmi... Batı’nın Kutsallığı... Batı’nın Sömürgeciliği... Batı’nın Geleceği...**”

İçeriklerine bakıldığında çok faydalı tahlillerin yapıldığı muhakkak. Bundan hiç kuşku yok. Sahasında uzman insanların konuştuğu gerçekten akademik veya yarı akademik program unvanı almaya da la-

yık. Ama neden bu konular ve neden şimdi?

Başkanlık seçimi ile oturup kalkan iç siyasi konjonktür ile bugün itibariyle Batı ile olan hukuki, ekonomik, kültürel ilişkiler birlikte mütalaa edildiğinde karşımıza çıkan tablonun bu konuların seçiminde etkisi olabilir mi? Ben olabileceğini düşünüyorum ve bir zamanların meşhur sözüyle ‘**zamanlama manidar**’ diyorum. Sözünü ettiğimiz konuların batı karşıtlığını körükleyen bir çerçeve içinde ele alınması tesadüf olamaz. Zaten o hocalarımız tesadüfe inanmaz. Biz niye inanalım ki?

**TRT
DİYANET**

“F...Ö” diyerek yazısına ve konuşmasına başlayan ve onunla bitiren, bir yazı ve konuşma içinde ne kadar çok o ifadeyi kullanırsa o kadar makbul olacağına inanan insanlar türedi son zamanlarda.

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com | @veyhann

Türkiye’de söz bitti. Akıl rafta. İnsanlık sona erdi. 80 milyon insan, ülkenin binbir problemi dururken bir adamın “başkan”lık sevdasına takılmış gidiyor. Cadı avı sürüyor. Aklını Saray’a ipotek etmiş zavallı yargıçlar eliyle hukuk tedavülden kalktı. Ülke bir yandan böyle batarken diğer yandan ülkenin geleceğini omuzlayacak her biri binlerce kadın ve erkeğe bedel kahramanlar boy atıyor, sürgün veriyor. Bu azize ve azizlerin çile ve duaları memleketin tek ve biricik ümit kaynağı. İşte bu zorlu velayet sürecinde eşi hapiste olan bir başka “Hatice” ve bir başka “Fatıma” hikayesi veya mektubu:

BİR YARDIM HİKAYESİ...

Ağabey,

bugün yeni bir hizmete başladık. İhtiyaç sahibi ablalarımızı, ağabeylerimizi ziyaret ediyoruz. Bugün gittiğim ablalarımı görünce insanlığımdan utandım. Bu nasıl bir tevekküldü, aklım hala almıyor. Fatma Abla’nın ilk sorduğu soru ‘**biz iyiyiz de kendisinin sıhhati nasıl?**’ O’nu merak ediyorlar. ‘İyi’ dedim. ‘Öyle söylüyorlar’ dedim. ‘Zaten her hafta beraber seyrediyoruz ya’ dedim. Yanında Hatice Abla da vardı. Yanımdaki içinde ufak bir miktar olan iki zarf ve erzak poşeti vardı. Masaya bırakınca baktım ikisi de buruklaştı. Dokunsam ağlayacaklardı. Ben hiç uzatmadan şöyle dedim:

- Abla aramızda konuştuk, siz artık lütfen çalışmayın. Sizin gibi yıllarca öğretmenlik yapmış insanların bu işlerde çalışması bize çok dokunuyor. Evde oturun. Dua edin. Biz

gereken neyse bulup buluşturup getiririz.

Bu sefer burkulma gitti, gözyaşlarını saldırlar. Ben kendimi nasıl tuttum bir bilsen. Sonra işin arka yanını öğrendim. Ben “**çalışmayı bırakın**” dedim ama meğer neler olmuş!

Hafta başında oturdukları apartmandan biri muhtarla Fatma Abla’nın bulaşıkçı olarak çalıştığı işyeri sahibine gitmiş. “**Bu kadını kovmazsan seni de onlardan diye ihbar ederim**” demiş.

İşyeri sahibi lokantacı da “**Aman böyle bir şey yapmayın, hemen atarım**” demiş. Ve o akşam işten çıkarmış. Fatma Abla ertesi sabah çocuklarına bir şey dememiş. Sanki işe gider gibi sabah evden çıkmış, iş aramaya başlamış. İki gün akşama kadar dolaşmış. İş bulamamış. Üçüncü gün öğleye kadar da iş bulamayınca son bir kez daha eski çalıştığı

lokantanın sahibine gitmiş. “**Kimse bize iş vermiyor, lütfen tekrar işe alın**” demiş.

O kahrolası adam utanmadan “**Size iş falan yok, git ...luk yap**” demiş. Fatma Abla yediği yeni şokla oradan çıkıp bulduğu ilk camiye girmiş. Caminin üst katına çıkmış göz yaşlarıyla ellerini kaldırmış: “**Allah’ım senden başka kimsemiz yok. Anam yok, babam yok. Sana sığındım ne olur bizi yalnız bırakma**” diye uzun uzun dualar etmiş. Sonra dua ederken orada bayılmış. Ne kadar öyle kaldığını bilmiyor. Telefonu çalınca aşığıda namaz kılanlar yukarı çıkıp onu buluyorlar. Sonra çaresizlik ve inkisar içinde eve dönüyor. Sonrasında da eve Hatice Abla gelmiş. Arkasından da biz gıda poşetleri ile kapıyı çalmışız.

Ben bir yandan ağlamamı bastırıyorum bir yandan konuşmaya çalışıyorum. Dedim ki “**Abla biz aramızda konuştuk. Bunu Allah’ın izniyle her ay yapacağız. Düzenli olarak sizin iâşenizi temin edeceğiz.**”

Bunu deyince ağlaması, sarsılarak devam etti ve şunu dedi: “**Ben camide çok dua ettim. Ama neden nefsimi dua ettim! Niye bütün arkadaşlarıma dua etmedim. Niye hizmetimize dua etmedim**” diye ağlamaya devam etti. Sonra çocuklarını kucağına aldı dua etmeye başladı. Ben dayanamadım diğer odaya geçtim.

Ağabey ben Bamteli’ndeki kadar merhametli değilim. Orada ben de ellerimi kaldırdım, bu rezillikleri yapanlara Allah’tan hidayet falan da dilemedim. “**Allah’ın bu melek gibi insanlara bu binler iftirayı atanları kahret**” “**Bu nezih insanları bu hale düşürenlere sessiz kalanları yerin dibine batır**” diye uzun uzun dua ettim. Ve evde kenarda ne olur ne olmaz diye bir kenarda beklettiğim 12 bin lirama lanet ettim. ‘**Bu insanlar ne-**

ler yaşıyor sen yarınını düşünüyorsun’ diye kendime kızdım. Sonra yanlarına döndüm.

Fatma Abla çocuklarıyla konuşuyordu. “**Artık öğretmenlik yapmayacağım. Sizin yanınızdan ayrılmayacağım.**” diye konuşuyordu. Çocukların sevinçle bir zıplaması bir sarılmaları vardı ki görmeliydiniz. Sonra bize döndü:

- Allah razı olsun. Ben de inşaallah evde hafızlığımı tazelerim, dedi.

Meğer hafızmış!

Kapıdan çıkarken dudakları susmuyordu

- Allah gönderenlerden, bulanlardan hepinizden razı olsun, dedi.

Artık çıkarken dayanamadım.

- Abla biz de sizi namerde muhtaç edersek kahpeyiz, merak etmeyin. Ölmezsek her ay size uğrayacağız, dedim.

Çıkınca ağzımdan nasıl böyle kötü bir söz çıktı diye utandım. Dışarı çıktım az yürüdüm, takatim kesilmişti. Bir kenara oturdum. Yaşadığım hadiseyi anlamaya çalışıyordum. Bir yandan da bu olaylar olmasaydı bu ablalarımla kahramanlıklarını nasıl görecektim diye düşünüyordum.

Ağabey, hissiyatımı kattıysam özür dilerim. Bu arada söylemeden geçmeyeyim. Fatma Abla her maaş aldığı anda zaruri miktarı alır gerisini hizmete verirdi. Beş kuruş artırıp bir kenara koymazdı. Para yatırmak gerektiğinde ‘satma’ dememize rağmen arabasını satmıştı. Ağabey ben çok kazançlıyım. Yemin ederim riya olmasın şu an anamdan yeni doğmuş gibiyim. Bu veli insanların duasını aldım ya Allah benim sırtımı yere getirmez inşaallah.

EFE YİĞİT

EFeYigit@Tr724.com

BAŞARININ BEDELİNİ KOVULARAK ÖDEDİLER

CLAUDIO RANIERI

“Dün hayallerim öldü. Geçen seneki mutluluk ve şampiyonluk sonrasında, hep Leicester’da kalacağımı hayal ediyordum. Benim için mutlulukla dolu, unutulmaz ve muhteşem bir dönem geride kaldı. Beraber başardıklarımızı kimse elimizden alamaz. Bunu düşündükçe yüzünüzün hep güldüğünü ve hep güleceğini umuyorum.” Bu sözler Leicester City’deki görevine son verilen İtalyan Hoca Claudio Ranieri’nin veda mesajından. Futbolun değişmez kuralı Ranieri için de işledi: Başarısızlıkta faturayı ilk teknik adam öder. Ancak daha 9 ay önce Leicester City’ye tarihinin en büyük başarısını yaşatan adamdı kovulan. Ancak Ranieri yalnız değil, futbol tarihi boyunca başarılarının ardından kovulmaktan kurtulamayan hocalara tanıklık ettik.

VICENTE DEL BOSQUE

Real Madrid’in patronluk koltuğuna 1999 yılında oturan Del Bosque’den beklenen takımı sezon sonuna kadar kazasız belasız götürmesiydi. Eski Beşiktaş hocası John Benjamin Toshack’lı kısa dönemde alınan başarısız sonuçlar Real Madrid’i şampiyonluk potasından uzaklaştırdığı için ‘emanetçi’ Del Bosque’nin alacağı başarısız

sonuçlar fazla tepki çekmeyecekti. Del Bosque işine ciddi sarılıp, takımı La Liga’da üst sıralara taşıırken, Şampiyonlar Ligi kupasını kulübe taşıyarak ‘emanetçi’ konumundan kalıcı pozisyona geçti. Lorenzo Sanz sonrası göreve gelen Florentino Perez istikrarı seçip takımı kalıcı olarak Del Bosque’ye emanet etti. 1999 -2003 yılları arasında Real Madrid’i çalıştıran Del Bosque bu döneme 2 La Liga şampiyonluğu, 2 Şampiyonlar Ligi kupası, 1 Kıtalararası şampiyonluk ve 1 İspanya Kupası sığdırdı. 2002-03 sezonunda Real Madrid mutlu sona ulaşmış 29. kez şampiyonluğunu ilan ettikten birkaç gün sonra İspanyol basını şok bir haberle okuyucunun karşısına çıktı: “Del Bosque ve kaptan Fernando Hierro’nun Real Madrid’le ilişkileri kesildi”. Daha şampiyonluk sevincini tam yaşamadan gönderilen Del Bosque’ye haksızlık yapıldığı konusunda herkes hem fikirdi. Del Bosque’nin suçu başarılı olmaktı. Bu vefasızlığın bedelini Real Madrid üst üste başarısız geçen yıllarıyla ödedi.

MIRCEA LUCESCU

Türkiye'ye gelen kaliteli teknik adamlardan biri olan Mircea Lucescu, Fatih Terim sonrası 2000'de Galatasaray ile anlaştı. Rumen teknik adam ilk sezonunda şampiyonluğu son haftalarda Fenerbahçe'ye kaptırırken, Şampiyonlar Ligi'nde tarihinin en başarılı sezonunu geçirip çeyrek final oynattı. İkinci sezonunda Lucescu yönetimindeki Galatasaray ligi şampiyon olarak tamamdı. UEFA Şampiyonlar Ligi'nde de başarılı performans gösteren Galatasaray, ikinci tura yükselip, FC Barcelona, Liverpool ve Roma'lı grupta 5 beraberlik 1 mağlubiyet alıp, gruptan çıkma şansını son maçta kaçırmıştı. Başkanlığa adaylığını koyan Özhan Canaydın'ın vaatlerinden biri 'gönüllerin teknik adamını' göreve getirmektir. Bu isim Fiorentina ve Milan macerası fiyasko ile biten Fatih Terim'di. Lucescu, iki yılda elde ettiği başarılarla rağmen Canaydın başkan seçilince, kulüpten gönderildi. Fatih Terim'in ikinci dönemi tam bir fiyasko olurken Lucescu, gittiği Beşiktaş'ı ilk yılında lig şampiyonluğuna taşıdı.

HAMZA HAMZAOĞLU

2014-15 sezonuna İtalyan Cesare Prandelli yönetiminde başlayan Galatasaray, ilerleyen haftalarda alınan başarısız sonuçlardan dolayı teknik adam değişikliğine gitti. 1 Aralık 2014'te takım Hamza Hamzaoğlu'na teslim edilirken, beklenti sezon sonuna kadar genç teknik adamın emanetçilik yapmasıydı. Şampiyonluk öngörülmemişti. Ancak Hamzaoğlu, hem lig de hem de kupada Galatasaray'ı zirveye taşıyınca, yönetim mecburen 3 yıllık sözleşme imzaladı. Ancak bu nikahın zoraki olduğu, 2015-16 sezonunun başlamasıyla ortaya çıktı. Avrupa'da alınan başarısız sonuçlar ve yönetimle ters düşmesi bahane edilerek Hamzaoğlu'nun görevine son verildi. Büyük ümitlerle teknik patronluk koltuğu Mustafa Denizli'ye teslim edildi ama usta teknik adamın günleri tam bir fiyasko oldu. Hamzaoğlu'na vefasızlığın bedeli ağır olurken, genç teknik adam, hem futbolcu hem teknik adam olarak kulüp tarihinde çifte şam-

piyonluk elde eden ilk teknik direktör oldu ve kulüp tarihine geçmeyi başardı.

ERSUN YANAL

1 Haziran 2013'te Fenerbahçe ile 1 yıllık sözleşme imzalayan Ersun Yanal, tarihi bir başarıya imza atıyordu. Yanal, Fenerbahçe ile 2013-2014 sezonunda 27 Nisan'da şampiyon olarak süper ligin en erken şampiyonluğa ulaşan teknik direktörü olarak tarihe geçti. Fenerbahçe yönetimi Yanal'la gelen erken şampiyonluktan dolayı "Mayıs'lar sizin olsun bize Nisan'lar yeter" diyerek ezeli rakiplerine laf atarken, sezon sonunda Yanal ile yeniden nikah tazelendi. Yanal yönetiminde 2014-15 sezonuna hazırlanan Fenerbahçe'de şok gelişme ligin başlamasına sayılı günler yaşandı. Fenerbahçe, Yanal'ı başarısının karşılığını kovarak ödedi! Yanal sonrası geçen 3 yılda ise Fenerbahçe şampiyonluk yaşayamadı.

ROBERTO DI MATTEO

1996-2002 arası Chelsea'de oynayan Di Matteo, futbolu bıraktıktan sonra teknik adamlığa soyundu. 2011'de Portekizli Villas-Boas'ın yardımcı olarak Chelsea'de göreve başladı. Boas'ın görevine Mart 2012'de son verilince takım Di Matteo'ya emanet edildi. Roman Abramovich'in, uğruna 1 milyar Euro harcadığı Devler Ligi kupasını Chelsea'ye getiren isim oldu, 'stajyer hoca' gömleğini üzerinden çıkarıp 2,5 yıllık imza attı. Ancak Chelsea günleri alınan başarısız sonuçlarla Kasım 2012'de son buldu. 7 ay görev yaptığı Chelsea'ye Avrupa'da en büyük başarısını tattıran isim olarak adını tarihe yazdırdı ama kovulmaktan kurtulamadı.

'BANA İNAN, NE HİSSETTİĞİNİ BİLİYORUM' DEMEK ÇÖZÜM DEĞİL!

Depresyondaki sevdiklerinize karşı yanlış tavsiye ve telkinlerde bulunmak daha kötü sonuçlara yol açabilir. Bu yüzden depresyonda olan yakınlarınızla konuşurken ifadelerinizi özenle seçmelisiniz. Reader's Digest dergisi bu kişilere karşı söylenebilecek ve söylenmemesi gereken ifadelerden örnekler yayınladı. Mesele depresyonda olduğunu düşündüğünüz bir arkadaşınıza karşı iyi niyetle de olsa kesinlikle, 'Bana inan, ne hissettiğini biliyorum' cümlesini kullanmayın.

SÖYLEMEYİN: 'Birçok insan senden daha kötü durumda.' Bu doğru bile olsa, arkadaşınıza yardımcı olmayacağı için o anda bunu söylememelisiniz. Gereksiz yere kişiyi üzerseniz, kişinin psikolojik durumu daha kötü hale gelebilir.

SÖYLEYEBİLİRSİNİZ: Bu problemle baş ederken yalnız değilsin

SÖYLEMEYİN: "Hiç kimse hayatın bir eğlence-den oluştuğunu söylemedi" Bu arkadaşının duygularının dışı vurumu gibi algılanabilir.

SÖYLEYİN: Benim için önemlisin

SÖYLEMEYİN: "Kendin için üzülmeyi bırakmalısın." Arkadaşınız depresif duygularını nasıl durduracağını bilemez. Depresyon şeker ya da kalp hastalığı gibi fiziksel bir hastalıktır. Fakat, depresyondakiler bu durumu atlatmak için

daha fazla uğraşırlar.

SÖYLEYİN: "Sana yardım etmeme izin ver"

SÖYLEMEYİN: 'Şimdi depresyondasın, her zaman böyle olmayacak ya?' tarzındaki sözler daha ciddi sorunlara yol açabilir.

SÖYLEYİN: Sen delirmiyorsun!

SÖYLEMEYİN: 'Bu senin kendi suçun' Hiç kimse depresyona girmeyi kendisi seçmez.

SÖYLEYİN: Bu süreçte seninle birlikteyim

SÖYLEMEYİN: 'Bana inan, ne hissettiğini biliyorum. Ben de bir kere günlerce depresyona girmiştim.' Kendinizi üzgün ya da hüznü hissetmeniz depresyondan farklıdır.

SÖYLEYİN: Seni anlamak için elimden gelenin en iyisini yapacağım

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam |

info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

[@Tr724com](https://twitter.com/Tr724com)

[/Tr724com](https://www.facebook.com/Tr724com)